

Alle-Dag-Kerk, 24 augustus 2016

Voorganger: mgr. dr. Dick Schoon Amsterdam

'Bevrijdend oordeel' n.a.v. Jesaja 30, 15-21

Broeders en zusters,

'In stille berusting ligt uw redding, in rustig vertrouwen uw kracht.'

Ik weet niet hoe het u vergaan is de afgelopen weken, maar ik heb me wat ongemakkelijk gevoeld bij al het sportgeweld dat over ons uitgestort werd. Het leek wel, alsof de hele wereld stilstond, en alleen Brazilië belangrijk was. Op vakantie in Italië zagen we al hoe daar de Italianen hun nationale trots ten toon spreidden, en terug in Nederland maakten we dat van onszelf mee. Hoe zouden 'we' het doen? Zouden onze 'jongens en meiden' medailles gaan halen?

U begrijpt dat ik aan dat sportgeweld moest denken, toen ik de tekst van Jesaja las. Stille berusting, rustig vertrouwen? Niet bepaald: 'We stormen voort op onze paarden!' En in de tijd van Jesaja ging het natuurlijk niet om de sportbeoefening, dat zult u ook begrijpen. De situatie was wel wat ernstiger. Jeruzalem werd bedreigd door buitenlandse troepen en de ondergang dreigde. De machthebbers denken er met hun paarden wel vandoor te kunnen gaan. Maar de profeet zegt, dat ze in die hoop worden bedrogen: ze zullen worden achtervolgd en worden ingehaald. Duizend mensen slaan op de vlucht voor één man van de vijand, en voor vijf vluchten er zóveel, dat er nauwelijks iemand overblijft. Kortom: het vertrouwen op eigen snelheid, eigen kracht en macht, wordt ontmaskerd, het zal geen redding en geen uitkomst brengen.

Misschien is ook de sportbeoefening in onze tijd zo'n vlucht, zo'n vertrouwen op eigen snelheid en kracht. Je kunt er in ieder geval medailles mee winnen en de ogen van de hele wereld zijn op je gericht. Het biedt ook een afleiding voor de dagelijkse stroom aan nare berichten, die er anders is. De Spelen zijn nog geen dag afgelopen, of we horen op het nieuws al weer over een bloedige aanslag in Turkije en de vergelding die daarop volgt. Is zo'n sportevenement dan toch geen welkome afleiding? Mag je dan niet genieten van die prestaties waar mensen jarenlang voor getraind hebben?

Natuurlijk mag dat wel en ook ik voel de trots als 'we' weer op het podium staan. Maar tegelijkertijd denk ik ook, dat het onze aandacht niet mag afleiden van de werkelijke problemen in onze wereld. Want dat klinkt in de profetieën van het Oude Testament voortdurend door: de bedreiging van Jeruzalem komt niet als iets toevallig uit de lucht vallen, maar is het gevolg van onrecht in de stad en in het land, onrecht dat in strijd is met de roeping van Gods volk, Israël. Zolang dat onrecht blijft voortduren, kun je vluchten wat je wilt, wegstormen op je paarden. Maar vroeger of later haalt de vijand je altijd in.

De problemen waarmee wij in onze tijd worden geconfronteerd zijn niet wezenlijk anders dan die in de tijd van de profeten. Ook in onze tijd heerst er voor wie iets verder kijkt dan zijn neus lang is, voortdurend onrecht. Ik denk dan met name aan de ongelijke verdeling van de rijkdom in de wereld, die oorlogen en vluchtelingenstromen tot gevolg heeft – doen wij daar werkelijk iets aan, of laten we dat onrecht voortduren en stoppen we ons hoofd in het zand? De wapen-industrie, die de strijdende partijen van dodelijk materiaal voorziet – hoe zit het met ons aandeel daarin?

Jesaja roept op tot stille berusting en rustig vertrouwen, daarin ligt onze redding en onze kracht. Dat klinkt alsof je achterover kunt leunen en niets moet doen – maar dat is een misverstand. Die berusting moet je hebben door te vertrouwen op de reddende kracht van de Heer God, die is een rechtvaardige God, zoals Jesaja zegt. Vertrouwen op hem betekent dat je zijn geboden in acht neemt – en dat is een hele klus! Want zoals hij met zijn oordeel bevrijding en uiteindelijk zijn heerschappij vestigt op aarde, zo worden wij opgeroepen om naar dat toekomstbeeld ons eigen leven in te richten. Hij is het, die als een goede herder verloren schapen thuisbrengt; zo worden ook wij opgeroepen om wat verloren loopt in onze maatschappij stem en gezicht te geven – niet als onze prestatie, omdat wij zo snel of sterk zijn, maar omdat wij in de liefde voor onze naaste Gods genade die ons bevrijdt, weerspiegelen.

Broeders en zusters, de vakantie zit erop en het nieuwe seizoen breekt aan. Na de afleiding van de Spelen en al die andere leuke dingen die we de afgelopen maanden hebben gedaan, begint die nieuwe tijd van bidden en werken. In die volgorde: vertrouwen op het bevrijdende oordeel van de Heer God en onze eigen daden daarnaar richten. 'Dit is de weg, volgt die,' en of die nu naar rechts gaat of naar links, het doel is ons gegeven: een nieuw Jerusalem, een wereld van vrede.

Amen

Gebeden:

- dank voor de vrije tijd, voor berusting en vertrouwen: dat die ons nieuwe energie geven om ons leven naar Gods in te richten;
- voor mensen op vakantie: dat ze ontspanning meemaken, afstand kunnen nemen van hun dagelijkse zorgen, veilig thuiskomen en hun taken weer oppakken;
- voor mensen die niet vrij zijn: gevangen in het idee, dat zij zichzelf moeten waarmaken; die aangewezen zijn op de gastvrijheid en goedheid van anderen; mensen die het aan een naaste ontbreekt: dat de Heer God hun herder is en ze naar veiligheid leidt;
- voor zieken, die twijfelen aan de dag van morgen: dat ze genezing vinden naar lichaam en ziel;
- voor onze kinderen en kleinkinderen en al wie na ons komen: dat ze in een menselijke, bewoonbare wereld kunnen leven, in liefde worden opgevoed en zelf liefdevolle mensen worden;
- voor onszelf: dat de Heer onze vragen hoort, onze problemen ziet en ons tegemoet komt met zijn bevrijding.